

Lai k rāksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CELŠ

Redakcija Livānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Livānu rajona komitejas un Livānu rajona Darbaļaužu deputatu padomes organs

Nr 47 (998)

Ceturtdien, 1957. g. 18. aprīlī

8. gads

Vērību jaunatnes idejiskai audzināšanai

Šā gada februārī un martā notika VLKJS CK VII plenumus un Latvijas LKJS IX plenumi, kuros tika apskatīti vieni un tie paši jautājumi „Par komjaunatnes organizaciju idejiskās audzināšanas darba uzlabošanu komjauniešu un jauniešu vidū“. Šiem plenumu lēmumiem ir ļoti liela praktiska nozīme, jo pēdējā laikā ideoloģiskās audzināšanas darbs jaunatnes vidū bija atslābis, kā rezultātā sāka parādīties dažādi buržuaziskās ideoloģijas atributi, sākot ar frizurām „zēns bez mamas“ un beidzot ar „pērtiku astes“ kaklasaiti.

Vairums komjauniešu un komjaunatnes pirmorganizāciju sekretari domā, ka galvenā ideoloģiskās un politiskās audzināšanas darba forma ir politpulciņš. Tas ir nepareizi. Politpulciņš ir un paliek kā galvenā, bet ne kā vienīgā jaunatnes audzināšanas forma. Maz mūsu rajonā izmanto tādas idejiskās izglītošanas formas kā atklātās komjauniešu un jauniešu sapulces ar interesantu un aktuālu dienas kārtību. Maz rīko lasītāju konferences par labākajām grāmatām un to varoņiem.

Āoti labi jauniešu zināšanu paplašināšanai var izmantot deju starplaikus; organizējot politiski sabiedrisko temu viktorinas. Āoti labi jaunatne atsaucas par mutvārdu žurnaliem, par jautājumu un atbilžu vakařiem, bet tos ir tikai rīkojuši lauksaimniecības arteļu „Dzīmtene“ un Oškalna vārdā nosauktā komjauniešu un jauniešu un šīnās dienās arī lauksaimniecības arteļu „Zelta vārpa“ jaunieši, bet citos kolchozos tādi jaunatnes vaikari netiek rīkoti.

Komjauniešu zināšanu pacelšanai, viņu politiskajai norūdīšanai maz vērības piegriež pirmorganizāciju komitejas. Tās uz komitejas sēdēm nepārbauda savu biedru politiskās zināšanas, neinteresējas kādas grāmatas tie lasa, kā sapratuši vienu jeb otru grāmatu vai laikrakstā aprakstītu notikumu.

Redzot kūdras fabrikas kopmītnē uz sienām salkanos tepiķus ar jūras nārām un nedabiski tieliem gulbjiem jeb uz ielas meitenīti tumšā mētelī, bet sajoztu ar baltu jeb koši sarkanu pītu visi kopā.

*** JAUNIETI, Tev uzticēts cildenais komunisma celtniecības darbs ATTĀISNO TO!**

siksnu, nosakām: „Fui, cik bezgaumīgi“, bet noprasietai pašai meitenītei, vai viņai kāds ir stāstījis, kas ir labi un kas ir slikti, kas ir gaumīgi un kas ir bezgaumīgi, kas ir pieklājīgi un kas nav pieklājīgi, viņa uz to varēs tikai papurināt galvu. Tātad arī šajā nozarē ir plašs darba laiks vīsām komjaunatnes organizācijām.

Jaunieša jeb jaunietes āriene, to gaume, un uzvedība nav nekas cits kā cilvēka apziņas atspoguļojums, tās ārējā āaula, tas rāda attiecīgā pilsoņa kulturas līmeni.

Ar vienu jeb pāris lekcijsām un pārrunām to visu nevar uzreiz likvidēt. Šeit nepieciešams ilgs laiks un sistematisks ideoloģiskās audzināšanas un izskaidrošanas darbs un to prasa pati dzīve, valsts un tautas vītās intereses. Par jaunatnes idejiskās audzināšanas radikalu uzlabošanu ir labi pateikts VLKJS CK Plenuma lēmumā, kur norādīts: „Komjaunatnes pienākums ir ar katru savu darbu — lielu un mazu, audzināt pārliecinātus un kvēlus komunisma cēlājus, sirsnīgus un cēlu idealu cilvēkus, īstus leniniešus. Mūsu uzdevums ir ieaudzināt jaunatnē dzīļu idejiskumu, bezgalīgu uzticību sozialistiskajai Dzīmtenei, proletārisko internacionālismu, darba mīlestību, kolektivismu, biedriskumu, audzināt to mūsdienu zinātniskā pasaules uzkata un ateisma garā, cīnoties pret reliģiskiem aizspriedumiem, visnotāl atbalstīt un propagandēt visa jaunā, komunistiskā asinus. Komjaunatnes organizācijām jaunā paaudze jāaudzina moža un dzīves priečīga, veselīga un strādīga, tāda, kas apzinātos lielo atbildību par savas Tēvzemes likteņiem un būtu gatava pēc pirmā partijas aicinājuma aizsargāt savu Dzīmteni“.

Lai jaunatne būtu tieši tāda, tad viņai ir daudz jāzina, sākot ar kulturu, mākslu, gaumi, pieklājību un beidzot ar mūsu valsts iekšējiem un ārējiem notikumiem, bet, lai zinātu, ir tikai viens ceļš, jāmācās, jāstāsta, jāizskādro. Kā šodarbu veikt labāk, interesantāk, kādas jaunas formas pielietot, par to padomāsim visi kopā.

Atbalstam valdības priekšlikumus

Lauksaimniecības arteļa „Uzvara“ kolchoznieki ar lieju gandarījumu uzņem partijas un valdības ieteiktos priekšlikumus par valsts aizņēmuma tālāku izvietošanu, kas paredz 1957. gadā valsts aizņēmumu parakstīt tikai 12 miljardu rubļu apmērā, bet nākošajos gados izbeigt par visam valsts aizņēmumu izmaišanu.

Jau agri no rīta 13. aprīlī arteļa bieži ar dzīvu interesi iztirzāja b. Chruščova runu, kurā atzīmēti valdības priekšlikumi par valsts aizņēmumu.

Arteļa 2. brigades uzkaitvedis b. Plociņš atzīmēja: „Lai gan mēs iepriekšējos gados par izstrādes dienām saņēmām niecīgu apmaksu, tomēr, apzinoties valsts aizņēmuma lielo nozīmi, ik gadus valstij aizdevām 10–15 tūkstoš rubļu. Bez šaubām mums šie līdzekļi nebija lieki, bet aizdodot mēs sapratām, ka šie līdzekļi nepieciešami, lai ātrāk sadziedētu kara brūces, lai vēl jo ātrāk paceltu mūsu zemes darbaļaužu labklājību.

Tajos gados (1951.–1954.), kad kolchozā bija ļoti slīkti apstākļi, tad mums valsts sniedza ļoti lielu palīdzību, izsniedzot ilgtermiņa un īstermiņa aizdevumus, kā arī aizdodot sēklu.

Tādēļ tagad visi kā viens atbalstām valdības priekšlikumu uz laiku aizdot valstij iepriekšējos gados parakstītās aizņēmuma sumas, jo zināms, ka šie līdzekļi tiks lietderīgi, kas sekmēs mūsu valsts varenības nostiprināšanu“.

O. Smilga

MŪSU RAJONĀ

Pēc stundām uz skatuves

Pašdarbība Livānu 1. vidusskola attīstīta labi, var teikt, ka vislabāk no pilsētas skolām. Ar pašdarbību — dejām, dziesmām, teatrī un ar cītiem tās veidiem skolā nodarbojas lielākā skolēnu daļa.

Te aug un veidojas specīgs pašdarbnieku kolektīvs, kas teicamus rezultatus parādīja arī festivālam veltītajā pašdarbības kolektīvu konkursā.

Attēlā: Livānu 1. vidusskolas 5. b klases jaunie pašdarbnieki Dainis Kristovskis un Valija Čevere, izpildot „Pionieru polku“, ko veidojusi pati saviem spēkiem skolotāja Kristovska.

A. Stara foto *



AUDZĒS KUKURUZU

Nesen Rauniešu ciema padomes darbinieki un aktivisti uzņēmās sniegt praktisku pašlīdzību Vorošilova vārdā nosauktā kolchoza lopkopjiem lopbarības kultūru audzēšanā. Ciema padomes darbinieki

vedot uz tā kūdru, kūtsmēslus un sagatavot zemi sējai.

Kukuruzas audzētāji nolēmuši izveidot kukuruzas parauglauku, tajā ievērot visas agrotehniskās prasības un jaunākās metodes.

Kolchoza agronomē b. Putāne sniegs nepieciešamo pašlīdzību agrotehniskajos jau-tājumos un piedalīties darbā arī pati.

Katram kukuruzas audzētājam ierādis ap 0,25 ha kukuruzas. Lauciņā katrs veiks visus darbus no sēšanas līdz iekābēšanai. Par visiem darbiem aprēķinās izstrādes dienas.

J. Pauniņš

Kolchoza «Cīņa» slaucējas uzņemas jaunas saistības

Ātsaucoties Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza slaucēju aicinājumam un apspriežot atklāto vēstuli, mēs, kolchoza „Cīņa“ slaucējas, vadoties no savas kolchoza realajām iespējām, apņemamies 1957. gadā caurmērā no katras govs izslaukt 1500 litru piena, kad 1955./56. gadā izslaučām tikai 976 litri no govs.

Slaucēja Zelma Ormane apņemas izslaukt 1800 litru no govs. Patreiz piena izslauku mi ceļas. Piemēram, pirmajā pusgadā slaucēja Elvīra Brūvere no katras govs ir ieguvusi pa 119 litru piena vairāk nekā tanī pašā laikā 1955./56. gadā.

Šogad ziemošanas periodā govis saglabājām daudz labākā miesas stāvoklī kā tās bija 1956. gada rudenī. Lai vasaras periodā varētu kāpināt piena izslaukumu, kolchoznieki iesēja 5 ha zie-

māju zaļbarībai. Tagad sēs mistru lopu piebarošanai ar tādu aprēķinu, lai katras govs papildus ik dienas saņemtu pa 25–30 kg zaļās masas.

Apspriežot 1956./57. gada pirmā saimniecības pusgada rezultatus, mēs apņemamies vēl plašāk izvērst socialistisko sacensību par godu Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienai.

Mēs apņemamies:

1. Ar rūpīgu kopšanu un savlaicīgu lecināšanu likvidēt ālavību un saglabāt visus 1956./57. gadā dzimušos teļus.

2. Lai papildinātu sulīgās barības krājumus 1957./58. gada ziemai, mēs apņemamies katras slaucēja audzēt piefermas lauciņos vismaz 0,5 ha platībā lopbarības kultūras, kā kukuruzu, lopbarības bietes, kartupeļus u.c.

3. Ieviest savā darbā jaunākos pirmsrindnieku sasnie-

gumus, pašas meklējot jaunas metodes, jaunus ceļus visa jaunā ieviešanai ražošanā.

4. Izsaucam uz socialistisko sacensību kolchoza „Uzvara“ slaucējas. Mēs, 1. kompleksās brigades slaucējas — kolchoza „Uzvara“ III brigades slaucējas un mēs, II brigades slaucējas, — lauksaimniecības arteļa „Uzvara“ IV brigades slaucējas.

Mēs nežēlosim pūles, lai izpildītu uzņemtās saistības un godam sagaidītu Lielās Oktobra revolūcijas 40. gada dienu.

Kolchoza „Cīņa“ slaucēju vārdā: Vecākās slaucējas: Biruta Brūvere, Velta Grigale brigadieri: Jānis Ormanis, Izidors Vaivods agronomē:

Anastasijs Bekeša priekšsēdētājs: Alberts Melderis

1957. g. 13. aprīlī

SOLIS, KAS VISPUŠIĜI JĀAPSVER UN JĀAPDOMĀ

Drīz daudzi mūsu rajona jaunieši un jaunietes saņems gatavības apliecības gan par 7-gadīgās, gan par vidusskolas beigšanu un to priekšā nostāsies krāšņā padomju dzīve ar tās daudzajām iepējām un perspektivām.

Bieži šādos brīžos, kad tiek pārtraukts ierastais dzīves plūdums, kad vairs nevarat ar mierīgu sirdi ielikt savu mazo rociņu mātes sastrādātajā plaukstā, lai tā jūs aizvestu uz jauno dzīvi, uz pirmo klasīti, kad jūsu priekšā ar visu asumu stādās jautājums — ko darīt tālāk, par ko man klūt, tad šajā brīdī ļoti daudzi pielaiž rupjas kļūdas, kuras nožēlo vēlāk visu mūžu.

Lai to nepielāstu, ir jāprot sevi analizēt, ir jāprot ieklausīties savā sirds balsī tieši kādam darbam, kādai specialitati jūs spēsiet atdot visu savu energiju, visu gribas spēku, visu sirdi.

Tikai tad jūs dzīvosiet piln-vērtīgu dzīvi, tikai tad jūs būsiet laimīgi un apmierināti, kad strādāsiet savā specialitatē, savā darbā.

Mūsdien jaunatne šīnī ziņā pielaiž daudz kļūdu. Parasti pēc 7-gadīgās skolas beigšanas visi tiecas uz vidusskolu, jo no tās, lūk, vieglāk tikt augstskolā, bet kādā augstskolā, kādā fakultatē, tas nav svarīgi, parasti iet tur, kur mazāks konkurss un vieglāk tikt iekšā, un kaut gan cilvēkam, piemēram,

visas dotības uz dārzniecību viņš iestājas vēstures fakultatē, un tad jau tūlīt var teikt, ka no viņa nekad neiznāks labs vēsturnieks, labs skolotājs. Viņš mētāsies kā veca nauda no vienas skolas uz otru, no viena darba uz otru un nekur viņš nestrādās labi, nekur viņš nebūs apmierināts ar savu dzīvi, ar savu darbu, jo tur nebūs viņa sirds. Par visam citi darba rezultati būtu tad, ja šis piemērā minētais jaunietis būtu beidzis kaut lauksaimniecības technikumu. Vai mūsu dienās labs agronom, labs dārznieks ir zemāk stādāms par labu skolotāju jeb inženieri? Protams, nē.

Nemsim kaut vai Latvijā vecāko mičurinieti b. Viksnu. Viņš ar savu vienkāršo darbu, ar saviem lieliskajiem sniegumiem ir kļuvis slavens ne tikai Latvijā, bet arī ārpus tās. Ar to sarakstās un uztur sakarus daudzi PSRS zinātnieki un tikpat slaveni mičurinieši kā viņš pats, pat no Tālo Austrumu novadiem. Gados b. Viksna jau ir vecs, bet tam vēl ir lieli nākotnes nodomi un plāni. Kad viņš par tiem stāsta, tad tā acīs mīrīdz tāds dzīves prieks, tāda energija, ka to var apskauzt kurš katrs jaunietis, kurš nav atradis savu darbu, savu specialitati.

Tādu vienkāršu, bet labu un visu cienījamu cilvēku ļoti daudz gan dārznieku, gan cilvēkam, piemēram, ir

vidū, gan galdniekus, mūrnieku un apmetēju vidū. Mūsu republikā ir daudz dažādu technikumu un skolu, kur sagatavo labus praktiskā darba veicējus, uzņemot gan ar 7-klašīgo izglītību, gan vidusskolu beigušos. Vidusskolu beigušos uzņem tādēļ, ka vidusskola pagaidām nekādas praktiskas iemaņas un spēcialitati nedod.

No mūsu rajona vidusskolu beigušos uzņems šādos technikumos: Dagdas lauksaimniecības technikumā (agronomija) 4 absolventus, Kandavas lauksaimniecības mechanizacijas technikumā zootechniskajā nodaļā 2, lauksaimniecības elektrifikacijas nodaļā 1, Jēkabpils lauksaimniecības technikumā (grāmatvedībā) 4, Rīgas lauksaimniecības technikumā zemes ierīkotāju nodaļā 1 un Priekuļu lauksaimniecības mechanizacijas technikumā 1. Šajos technikumos ar vidusskolas izglītību divos, augstākais trijos gados var iegūt labu specialitati.

Jaunieši, padomājiet labi par savu nākotni, par savu nākamo darbu un varbūt, ka tieši šie technikumi gatavo to specialitati, kas ir jūsējā un jums būs jāstrādā tieši tāds darbs, pēc kura jums jau tagad niez rokas un kur jūs dosiet vislielāko labumu mūsu lielajai Dzimtenei un arī sev.

V. Masāns,
LJKS rajona komitejas sekretārs

NEATRISINĀTI JAUTĀJUMI

Mūsu socialistiskās lauk-saimniecības darbiniekam partijas XX kongress izvirzīja veselū rindu svarīgu uzdevumu. Kā galvenie no tiem ir ne tikai palielināt graudu un lopkopības produktu kopieguvi, bet arī samazināt ražotās produkcijas pašizmaksu, paaugstināt lauksaimniecības ražošanas kulturu, maksimali izmantot techniku lauksaimniecībā.

Jāsaka, ka mūsu rajona MTS un kolchozu vadītāji nedroši, vāji ievieš pirmrindnieku darba metodes savā darbā. Sak' , kas īai nu zina, mēģinās un nekas neiznāks, būs tikai zaudejumi. Tāpēc daudzos lauksaimniecības darbu iecirkņos mēs strādājam, var gandrīz teikt, ar sentēvu darba paņēmieniem. Tā, piemēram, vēl līdz šim mūsu rajonā kā traktorus, tā mašīnas degvielu un smērvieles iepilda ar vecveco paņēmienu — atklātā veidā.

Atklātais degvielas iepildes veids, kad to iepilda tvertnēs ar spaiņiem, palielināt traktoru dīkstāves laiku kā pie uzpildes, tā arī defektu dēļ, kas rodas no netīrumiem, degvielu pārlejot. Šis veids neizslēdz arī ugunsgrēka izcelšanās varbūtību un beidzot ir ļoti lieli degvielas zudumi.

Pēc novērojumiem un neskaitāmām pārbaudēm konstatēts, ka iepildot degvielas atklātā veidā ar 10 litru spaiņiem, katru reizi noteik zemē no 100—200 gramu degvielas. Normali strādājot, dienā vienā traktorā jāiepilda 20 spaiņi. Nemot kaut mazāko zudumu 100 gramu no spaiņa, redzams, ka vienā dienā uz vienu traktoru zaudējam 2 kg degvielas, mēnesī 60 kg. Ja, teiksim, MTS ir 102 traktori, tad mēnesī zaudējam 6120 kg, bet gada laikā, tas ir, 8 darba mēnešos 48.960 kg. Tas ir tāds daudzums degvielas, ar kuru var sešus mēnešus apkalpot visu rajona kolchozu techniku.

Šogad Latvijas Lauksaimniecības ministrija uzliek par Skolēnu vecāki

pienākumu visiem degvielu iepildīt slēgtā veidā. Piemēram tiem, kas to neievēros, vajadzēs zaudējumus, kas nesti valstij, atmaksāt.

Tāpēc, ievērojot valsts un savas intereses, kolchoziem jānozīme viens pastāvīgs vēdējs ar ratiem un zirgu. Daudzos kolchozoz jau ir šādi pastāvīgi vēdēji un to darba piemēri rāda, ka arī kolchoziem jāpatērē mazāk izstrādes dienu pastāvīgam vēdējam, nekā ja tie mainās. Tā, piemēram, 1956. gadā Kalījīna vārdā nosauktajā kolchozā degvielu iepildīja traktorus slēgtā veidā. Pastāvīgā degvielas pievedēja gados veca kolchoznieka, kurš apkalpoja 4 traktorus, darba apmaksai izlietas 266 izstrādes dienas.

Molotova vārdā nosauktajā kolchozā, kur degvielu iepildīja atklātā veidā arī apkalpoja 4 traktorus, bet nebija pastāvīga pievedēja — izlietas 638 izstrādes dienas.

Pie tam Kalījīna vārdā nosauktā kolchozā strādājošā 15. traktoru brigāde pagājušajā gadā ietaupīja 8.662 kg degvielas, bet Molotova vārdā nosauktajā kolchozā strādājošā 14. traktoru brigāde pārtērēja 6.936 kg degvielas.

Kā saka, komentari lieki. No diviem piemēriem redzams, par cik sadārdzinās darba pašizmaksu, kad neievēro tādus no pirmā acu uzmetiena mazus darba principus kā slēgto degvielas iepildi, nenozīmējot pastāvīgu degvielas pievedēju.

Līvānu MTS vadība prasa no visiem mechanizatoriem un kolchozu valdēm šogad traktorus degvielu iepildīt tikai slēgtā veidā, nozīmēt pastāvīgus degvielas pievedējus un līdz sējai iekārtot pajūgus, apmācīt vēdējus degvielas iepildīšanai. Traktorus neizlaist darbā līdz tam laikam, iekāms tas viss nebūs veikts.

M. Šuba,
Līvānu MTS galvenais inženieris

Vēstules redakcijai

Paldies partijai

Neizsakāma ir partijas un valdības gādība par padomju cilvēku. Jo dzīvi tā izpaužas likumā par pensijām.

Sirsnīgs paldies partijai un valdībai, kas man nodrošināja mierīgas un saulainas vēcumdienas, piešķirot personālo pensiju. Tagad bez rūpēm varunodzīvot atlikušo mūža daļu.

E. J. Krasinska,
pensionare

Uz to attiecas pilsētas izpildu komitejas lēmums

Līvānu 1. vidusskolas internats atrodas uz Jauntirgus laukuma. Pavasaros un rudenīs nokļūšana līdz internatam bērniem sagādā ne mazums rūpju. Te tikpat kā nav nekāda ceļa un bērni nāk no skolas vai uz skolu slapjām kājām, notašķījušies ar dubļiem. Varētu protams pamēlēt sausākas vietas pa grāvju-

malu, bet te iedzīvotāji novilkuši dzelzceļrāšu žogus, kā tas ir gar b. Kursīša (māja № 4) apbūves gabalu.

Gribētos, lai Līvānu pilsētas darbaļaužu deputatu Padome izdotos lēmumus par dzelzceļrāšu žogu novākšanu izpildītu.

Skolēnu vecāki

kajiem sakariem ar Ķīnu un citām socialisma zemēm nelauj izvērsties amerikāņu aizliegumi.

Netrūkst grūtību arī ASV ekonomikā. Amerikāņu žurnāls „United States News and World Report“ 22. februārī rakstīja, ka Savienoto valstu ekonomikā „parādījušās pazīmes, kas modina bāžas“ un liecina „par komerciālās aktivitātes mazināšanos“. Šādu pazīmi patiešām nav maz. ASV automobiļu rūpniecība pagājušajā gadā samazinājusi produkcijas izlaidi par 27 procentiem. Dzīvokļu celtniecība sašaurinājusies par 16 procentiem. Nemītīgi augot militarajiem pasūtījumiem, sašaurinās daudzu patēriņa preču ražošana. Strādājošo skaits no pagājušā gada decembra vidus līdz šā gada janvara vidum samazinājies gandrīz par 1.700 tūkstošiem. „Pašreizējais stāvoklis, — raksta žurnāls „United States News and World Report“, — draud ar zināmu bezdarba pieaugumu“ un „var izraisīt zināmu apsīkumu“ ekonomika.

Francijā saimniecīskās grūtības visvairāk izpaužas tai apstāklī, ka šai valstij draud ārzemju valutas un zelta krājumu izsīkšana. Tas Francijai atņems iespējas iegūt rūpniecībai nepieciešamās izejvielas un kurināmo tai skaitā naftu.

Pār Suecas kanalu sabiezē jauni draudīgi mākoņi

Pagājuši tikai pieci mēneši, jušas tos Egiptes līdzekļus, kas atrodas ASV, Anglijas un Francijas bankās, šo valstu valdošās aprindas draud, ka atskaitīs no Egiptes līdzekļiem sumas, ko minēto valstī kuģi samaksās Egipte nodevās par Suecas kanala lietošanu. Pastiprinājušies arī draudi, ka pret Egipti varētu tikt uzsākta jauna bruņota agresija. Taču egiptiešu tauta ir cieši apņēmusies aizstāvēt savas tiesības un neatkarību. Prezidents Nasers paziņojis, ka Egipte nav grozījis savu nostāju vitali svarīgos jautājumos, kas skar Egiptes tiesības uz Suecas kanalu un tā pārvaldīšanu.

P. Grīpins

„Mūsu ārzemju valutas krājumu izsīkšanai, — raksta avize „Combat“, — var būt katastrofās sekas“.

Galveno rietumvalstu pašreizējās saimniecīskās grūtības liecina par kapitalistiskās ekonomikas nestabilitati.

STARPTAUTISKĀS APSKATS

Ekonomiskās grūtības kapitalistiskajās zemēs

Aiz mūsu Dzimtenes robežām ar neatslābstošu uzmanību sekorūpniecības un celtniecības vadišanas uzlabošanas pasākumu apspriešanai Padomju Savienībā. Pie tam ne tikai mūsu draugi, bet arī daudzi ienaidnieki atzīst, ka Padomju Savienībā paredzētos pārkārtojumus izraisījusi padomju saimniecības augšana un ka to uzdevums ir sekmet tās tālaku attīstību. Pat amerikāņu avize „New York Times“ bijusi spiesta atzīt: Padomju Savienībā paredzēto pasākumu mērķis ir „pacelt valsts saimniecisko un ražošanas darbību augstākā pakāpē“. Līdz ar šādiem atzinumiem Rietumos dzirdami arī paziņojumi, ka galvenās kapitalistiskās valstis (ASV, Anglija un Francija), pretstāt Padomju Savienībai, pār-dzīvo augošas saimnieciskas grūtības. Sevišķi uzskatāmi šīs grūtības izpaužas Anglijā. Londonā publicētais oficialais

spiedienu uz Egipti. Iesaldē- spiedienu uz Egipti. Iesaldē-

Redaktore H. JEROFEJEVA